

Rijk der Gerechtigheid

Administratie: B. Verlaet
Rue de la Bassette, 11
1330 RIXENSART/België
Tel. (02) 653 50 20

Filantropisch en menslievend maandblad
voor het morele en sociale herstel

Stichter: F.L.A. FREYTAG

Losse nummers . . . . € 0.20
Jaarabonnement . . . . € 2.40
IBAN: BE35 0688 9972 4537

De grote triomf van het goede

DE indrukken die de mens krijgt, veroorzaken in hem hetzij vreugde en vrede, hetzij pijn en teleurstelling. Tegenwoordig kunnen de mensen slechts veel teleurstellingen ondervinden, omdat zij niet op de goede weg zijn. Hun organisme werd niet geschapen voor de sfeer waarin zij leven, dan kunnen de resultaten alleen maar slecht zijn. Daarentegen brengt het prachtige en glorievolle licht van de lessen die ons heden ten dage door de goddelijke waarheid gebracht worden, rechtstreeks geluk, welvaart en troost teweeg als deze lessen nageleefd worden. Het is dus onontbeerlijk ze na te volgen als wij niet nog verder willen afdalen naar het graf, maar weer de weg van het leven op willen gaan. Wij hebben gewoonten en nadelige indrukken gekregen die we moeten laten verdwijnen door de weg in de goede richting in te slaan.

De mensen hebben veel angsten. Zij vrezen ook voortdurend dat men hen niet genoeg waardeert, dat men niet genoeg aandacht aan hen schenkt. Zij zijn bang dat ze het moeilijk zullen hebben, als zij oud worden. Zij hebben dikwijls deze gedachte over de toekomst: "Wat zullen we eten, wat zullen we drinken, waarmee zullen we ons in de toekomst kleden? Het gaat goed voor het moment, maar later?" Degenen die trouw zijn aan het goddelijke programma, ontdoen zich van al deze schadelijke gevoelens. Zij leren leven door het geloof en ontdekken dan dat de Heer op een wonderbaarlijke manier voor hen zorgt.

Tot degenen die de wil van God doen en zich bezighouden met de zaken van hun hemelse Vader, door aan Zijn zegenrijke werk mee te doen, zegt de apostel: "God is niet zo onrechtvaardig, dat Hij uw werk en de liefde die u getoond hebt vergeet." Deze woorden bewijzen ons dat de Eeuwige dankbaar is, hoewel Hij het is die de weldaden uitdeelt en ons zelfs de wil en de kracht geeft. Hij is de grandioze Schenker van alle uitstekende genade en van alle volmaakte gaven. Hij is terzelfder tijd zeer vrijgevig. Zijn karakter is van een grote nobelheid en schoonheid van gevoelens.

De Almachtige weet alles. Zijn goddelijke voorkennis maakt het Hem mogelijk te weten dat Hij alles, in het bijzonder de mens, schiep, terwijl Hij van te voren de apotheose van glorie kende die eruit zou voortvloeien. Zonder hen absoluut te verplichten een bepaalde weg te volgen, zag Hij op voorhand diegenen onder de mensen die Zijn onderwijs strikt zouden navolgen. Hij zag allereerst dat een kleine kudde trouw zou zijn

en het onontbeerlijke gedrag zou verwezenlijken om zich aan de mensheid te laten zien als de openbaring van de kinderen van God in zijn laatste leden, aldus de tabernakel van God onder de mensen vormend. De Almachtige voorzag ook, dat op dát moment het Leger van de Heer met macht en glorie zou opstaan.

Welnu, de kleine kudde openbaarde zich in de loop van het evangelische tijdperk en volbracht trouw haar opdracht. Tegenwoordig zijn de laatste leden van de kleine kudde bezig om hun opdracht te voltooien. Anderzijds is het Leger van de Heer begonnen om op te staan. Wij zien sommigen van de leden wier houding ons enorm blij maakt. Zij hebben een groot respect en een heilige waardering voor het werk van de Allerhoogste, wat ons bewijst dat hun hart echt getroffen is. Zij spannen zich in het levensprogramma te realiseren dat hun aangeboden is door *De Boodschap aan de Mensheid*. Zo kunnen zij zich richten naar het eeuwige leven.

Het goddelijke programma bestaat eruit eens en voor altijd en voorgoed op aarde het kwade door het goede te overwinnen. Dit wordt ieder kind van God voorgehouden, dat zich bij zijn hemelse Vader wil aansluiten om Zijn wil te volbrengen. Maar dat moet ook gedaan worden met een volledig onbaatzuchtige opzet, uit zuiver idealisme, door de principes na te leven van de universele wet die wil dat iedereen voor het goede leeft.

De Heer verklaart in Zijn Woord dat wij, als wij een goede daad verrichten, niet heel schijnheilig al het goede dat wij gedaan hebben, rond moeten bazuinen. Snoeverij heeft slechts ontgoocheling tot gevolg. De Heer zegt ons: "Laat uw linkerhand niet weten wat uw rechter doet. Je zal in het openbaar beloofd worden voor het goede dat je in het verborgene gedaan zal hebben, maar bazuin het niet van de daken, anders krijg je een tijdelijke onechte beloning, en niet de duurzame beloning van God."

Dit is de weg die God aanraadt, want Hij wil niet dat wij het goede doen uit egoïsme voor een beloning, maar uit liefde voor het goede en om de vreugde die wij voelen als het goede over het kwade zegeviert. Wij mogen geen andere beloning wensen. Onze vreugde moet het zijn de mensen uit hun ellende en uit de verschrikkelijke toestand te zien raken, waarin zij nu verkeren. Wanneer wij hen bevrijd en op de weg naar het geluk zullen zien, zal dat onze grootste beloning zijn.

Het goede dat wij onze naaste doen, maakt dus onze vreugde en ons geluk uit. Door het goede te doen, worden we weldoeners. En door weldoeners te zijn, is het onze beloning, dat we zelf beter zijn geworden. Omdat wij verbeterd zijn, zijn we voortaan ware kinderen Gods die Zijn volle goddelijke goedkeuring hebben. Zoals wij zeggen, streven we niet naar geld. Dit alles heeft voor ons geen enkel belang. Wat wij verlangen is ons door de Almachtige te laten gebruiken in Zijn prachtige werk, om op Hem te lijken, waartoe Hij ons uitnodigt, en de mensen gelukkig te maken.

De mens werd geschapen naar het beeld van God om een karakter te ontwikkelen, dat beantwoordt aan de nobelheid, de tederheid, de goedheid en de prachtige en sublieme liefde van zijn Schepper. De mensen moeten dus opnieuw gevormd worden. Hun identiteit moet zich openbaren door een nobel, grootmoedig en verheven karakter, en dat tot hun immense zegen.

Het karakter dat de mensen tot nu toe verworven hebben, leidt hen tot het graf. Het loon van de zonde is de dood, zegt de Schrift ons, wat exact overeenstemt met wat wij op aarde vaststellen. De mensen sterven als vliegen, met meer dan tweehonderdduizend per dag, wat betekent een eindeloze stoet van lijkken die ten grave gedragen worden. Omdat zij in duisternis verkeren, geloven de mensen dat dit normaal is. Terwijl het totaal tegenstrijdig is aan de natuur. In feite zijn de mensen bestemd om eeuwig op aarde te leven door zich op een waardige, nobele en grootmoedige manier te gedragen, als kinderen van God en niet als demonen. Tegenwoordig zijn ze aangetast door allerlei kwalen en nadelige gewoonten, en zij gedragen zich op een schandelijke manier op aarde.

Zij die de mensen regeren en zorg voor hen zouden moeten dragen, zijn juist degenen die ze in het ongeluk storten. Het gedrag van de mensen is volledig tegenstrijdig aan de wet van hun organisme. Door hun handelwijze vernietigen ze dat wonderbaarlijke organisme en maken ze, dat het vroeg of laat buiten gebruik raakt. Dan opent het graf zich voor hen.

Er is slechts één Herder die in staat is de mensen tot het geluk te leiden: onze geliefde Verlosser die hun de bevrijding brengt, samen met degenen die trouw in zijn voetsporen treden. Wij willen bij hen horen en van ganser harte meewerken aan de vestiging van het Koninkrijk van God op aarde, waar de mensen genezen zullen worden van hun verschrikkelijk egoïstische karakter, dat hun ongeluk uitmaakt.

Volgens het profetische woord heeft de Eeuwige nu degene gezonden die de weg aan de mensen moet tonen, opdat zij niet in het graf neerdalen, maar zich

Je land en familie verlaten

BOVEN de onvruchtbare bergen bedekt met wat vegetatie spreidt het intense azuurblauw van de Noord-Afrikaanse hemel zijn schitterende banier uit aan het einde van deze bijzonder hete middag. De zon schijnt met krachtige stralen en de oververhitte lucht stijgt omhoog, waardoor het landschap lijkt te trillen. Op 150 km afstand van de woestijn, aan de Algerijns-Marokkaanse grens ligt een klein dorp met zijn witte huizen gegroepeerd rondom de moskee.

Velden en boomgaarden omringen het dorpje. Alles is erg rustig op dit uur. Maar al snel roept de muezzin vanaf de minaret van de moskee de gelovige moslims met zijn zangerige stem op tot gebed. Zijn ritmische woorden zweven naar de hemel, worden verstrooid in de lucht.

Daar, achter het dorp, aan de rand van de wadi, dartelt een troep beweeglijke, lachende

jonge kinderen vrolijk rond. De kleine Ahmed is niet de laatste die deelneemt aan het gelach en de spelletjes. Hij zwemt behendig en spartelt in het water, blij dat hij zich vrij voelt.

De dagen gaan vredig en gelukkig voor Ahmed voorbij. Zijn lieve moeder houdt zielsveel van hem. Zijn vader, hoewel strenger, houdt ook heel veel van hem, en Ahmed groeit op omringd door liefde. De familie is erg groot. Er zijn broers, ooms, tantes, neven en nichten in overvloed. In totaal wonen bijna honderd mensen in een groot complex dat zijn gebouwen groepeerd rond een vierkante toren.

De meeste mensen in de familie zijn boeren. Ze bewerken het land, waar ze de tarwe oogsten waarmee ze couscous maken. Ahmed's moeder maakt heerlijke gerechten waar iedereen van kan genieten. Er worden ook veel groenten verbouwd: aardappelen, wortelen, kikkererwten, sla die het hele jaar door groeien, tomaten, aubergines, cour-

gettes, sperziebonen en andere, een hele overvloed aan goede dingen, waar Ahmed van houdt.

Ze eten thuis heel weinig vlees. Af en toe een beetje gebraden schapenvlees. Ze hebben dammen gemaakt om de wadi's en om de twee dagen bevoeien de boeren hun akkers door de dammen te openen. Alles groeit dan ook wonderbaarlijk goed. Er zijn verder nog bomen die overvloedig sappig fruit geven: perziken, kersen, vijgen, abrikozen, amandelen, olijven, enz. Ahmed is gelukkig te midden van al deze goede dingen.

Op het grote familielandgoed waar Ahmed woont, staat een graanmolen en een oliepers. Familieleden en burenen komen hier om hun graan te malen en hun olijven te persen. Voor de familie is dat gratis. Burenen daarentegen moeten een tiende van hun waar als betaling achterlaten.

De grote familie gehoorzaamt aan een chef die door iedereen onderdanig gerespecteerd

wordt. Hij is het die de opbrengst van de oogst verdeelt over de verschillende takken van de familie. Er zijn ook huisdieren, ossen, koeien, ezels en schapen.

Elke avond gaan alle leden van de familie naar de moskee om te bidden en te luisteren naar het lezen uit de Koran. Elk jaar viert iedereen de Ramadan, een lange periode van dertig dagen, waarin ze overdag niet eten. Alleen tussen zonsondergang en zonsopgang de volgende ochtend mogen ze voedsel nemen. Een kanonschot kondigt het einde van deze vastenperiode aan; dan is het voor iedereen een groot feest. Bij deze gelegenheid vragen degenen die ruzie hebben gehad met hun naaste, vergeving aan hen en verzoenen zich met een vredeskus.

Ahmed groeit op omringd door al deze gebruiken. Zijn ouders houden zich zeer nauwgezet aan de gebruiken van hun religie en voeden hun kinderen op in vrees voor God en gehoorzaamheid.

voor het leven laten opvoeden; aangezien hun losgeld is betaald door de reddende Christus en zijn trouwe kleine kudde. Zo wordt de lijdende mensheid een prachtige opvoeding aangeboden. Deze opvoeding is door en door altruïstisch. Ze is gebaseerd op de wetenschap van het leven die niets te maken heeft met de huidige kennis van de mensen, die slechts waanzin is.

Zo kan men bijvoorbeeld nooit met zekerheid zeggen, dat het onze naaste is die ons doet lijden. Wij zijn het die onszelf ellende bezorgen, omdat ons karakter niet in overeenstemming is met de geest van de universele wet, omdat het enkel gevormd is door slechte indrukken. Alleen degenen die de goddelijke wet naleven zijn op de goede weg, onder invloed van de geest van God. Zij worden bewaard op Gods wegen en vrezende noch schaarste, noch ziekte, noch vervolgingen, noch andere vijandige uitingen.

De *Goddelijke Openbaring* vermeldt ons de geschiedenis van de kleine kudde, die voortdurend door de Almachtige beschermd werd met een onuitsprekelijke welwillendheid en goedheid. Wij hebben ook deze verzekering kunnen verwezenlijken, die de Heer aan zijn dierbare discipelen gaf, dat zelfs alle haren op hun hoofd geteld zijn en dat hun niets kan overkomen zonder de toestemming van hun hemelse Vader. Deze bescherming wordt ons niet verleend, omdat wij deel uitmaken van een of andere godsdienstige sekte, of zelfs van de vergaderingen van het Koninkrijk van God. Dat zou helemaal niet voldoende zijn.

Wij moeten ons zodanig gedragen, dat de geest van God vrij in ons kan handelen. Daartoe mogen we ons niet met egoïstische gevoelens verzetten tegen die glorievolle werking, maar moeten we integendeel het altruïsme naleven dat de goddelijke genade onweersaanbaar aantrekt. Het is dus enkel een kwestie van gevoel, eerlijkheid en trouw aan het programma van de Allerhoogste.

Als wij dit gedrag volgen, voelen we in ons absolute zekerheid. Wij zijn dan alleen afhankelijk van de Almachtige. Wij zijn ervan overtuigd dat wij, door de universele wet van het goede en van de zegen na te leven, de geest van God ontvangen die in staat is ons van al onze geestelijke en lichamelijke ziekten te genezen en ons alles te geven, wat wij nodig hebben. Wij willen niet elders één of andere kunstgreep zoeken om ons te genezen. Wij willen nergens anders naartoe gaan dan dáárheen waar de goddelijke lessen ons gegeven worden, opdat wij op mentaal en op lichamen gebied kunnen genezen door ons hart te veranderen.

Het komt er eenvoudigweg op aan ons afgunstige, boosaardige, egoïstische, hoogmoedige, jaloeze, ontevreden en kwaadspreekende karakter te veranderen in een liefdevol, goed, grootmoedig, zacht en nederig karakter, zoals de Heer het ons voorstelt. Wij zijn ervan overtuigd dat het kwade in ons, als wij zo handelen, op een dag volledig overwonnen zal zijn. Wij zullen dan de levende getuigenis om ons heen geven dat de wegen van God zeker zijn, en dat hun resultaat positief is.

Het spreekt vanzelf dat wij daarvoor geen genoeg moeten nemen met halve maatregelen, want die zullen nooit een echt resultaat geven. Het komt erop aan trouw en consequent te doen wat de Almachtige ons voorstelt. Zo zullen wij dag na dag vorderingen kunnen boeken. Bij elke tekortkoming die wij ontdekken, vragen we onze geliefde Verlosser ons te dekken met de zuiverende macht van zijn verlossende bloed. Zo worden wij ons iedere dag meer bewust van de onmetelijkheid van de genade die ons ten deel is gevallen een Verlosser te hebben die ons losgeld heeft betaald.

Daarom hechten we ons steeds meer aan de Eeuwige en aan Zijn Zoon.

Hoe meer we aan hen gehecht zijn, hoe gemakkelijker wij het hebben om onze oude gewoonten te overwinnen en nieuwe aan te kweken. Wij voelen dan des te meer de volle goddelijke welwillendheid en goedheid, en wij roepen uit zoals David: "Mijn ziel, loof de Heer en vergeet geen enkele van zijn weldaden." Wij werken dan met een steeds groeiende ijver aan het werk van de Eeuwige. Dit werk van bevrijding dat weldra aan de hele mensheid vrede en geluk voor de eeuwigheid moet brengen. Dát is het enige programma waarvan het succes volledig verzekerd is.

Zegen degenen die je vervloeken

Dat raadde onze dierbare Heiland zijn toehoorders aan. Dit is wat Noëlla Rouget, die tijdens de Tweede Wereldoorlog naar Duitsland werd gedeporteerd, deed. Haar verhaal wordt ons gemeld door de *Dauphiné Libéré* van 9 februari 2020. Hier volgt het:

Noëlla Rouget

De gedeporteerde vrouw die het leven van haar folteraar redde

In 1966 redde Noëlla Rouget het leven van de man die haar naar een concentratiekamp stuurde vanwege haar verzetsdaden. Vrijdag reikte Frankrijk de hoogste onderscheiding uit aan deze uitzonderlijke vrouw van 100 jaar, die nooit is gestopt met getuigen...

"Ik ben een van de laatste overlevenden van de hel, ik was in staat om de belofte aan onze doden na te komen om zoveel te getuigen als ik kon." Op 100-jarige leeftijd kan men soms natuurlijk niet op zijn woorden komen en vervagen herinneringen. Niet deze vrijdag. In de residentie van de consul van Frankrijk in Genève, Patrick Lachaussee, las Noëlla Rouget haar tekst in één adem voor, vol van een plechtige emotie en zwaar als de geschiedenis. "Een heldin en een voorbeeld voor alle generaties!" zo drukte generaal Benoît Puga, grootkanselier van het Legioen van Eer, zich uit, toen hij haar het insigne van het Grootkruis van de Nationale Orde van Verdienste overhandigde, en dit schenen geen ijdele woorden.

Dit is een zeldzame onderscheiding – slechts 150 mensen hebben deze ontvangen – en wordt meestal persoonlijk uitgereikt door de president van de republiek. "We wilden haar een te lange reis naar Parijs besparen", benadrukte generaal Puga. De lange reis is haar leven van ongelooflijke morele rechtschapenheid. Men heeft er fragmenten van gezien in de scholen van Haute-Savoie, Ain en Genève. Noëlla Rouget vertelde daar haar verhaal. Dat van een kind uit Anjou, opgevoed in het katholieke geloof, dat haar 20 jarig leven verpletterd zag worden onder de laars van de bezetter.

*"Ik wist niet hoe ik mijn opstandigheid moest uiten en begon pamfletten te verspreiden voor een verzetsnetwerk", vertelde ze ons vier jaar geleden. Op het punt van vrouwen ziet Noëlla de jongen van wie ze houdt vertrekken, gearresteerd door de Gestapo in juni 1943. Twee weken later was het haar beurt: Noëlla belandde in januari 1944 in Ravensbrück, als gedeporteerde nummer 27240. "Een gruwel, een totale ontmenselijking. Zelfs de kinderen van de SS gooiden stenen naar ons." Tussen de 70 000 en 90 000 gevangenen kwamen om, velen van hen in de gaskamer. Noëlla Rouget niet. Zij houdt vol dankzij de gesprekken 's avonds. "We hadden het over cultuur, over geloof. Achter een laken hielden we gebedswaken, terwijl kameraden op de uitkijk stonden." Er werd een onverganklijke vriendschap gesmeed met Geneviève Anthonioz-De Gaulle en Germaine Tillion, die daar haar operette *Le Verfügbar aux Enfers* schreef, verborgen door de andere vrouwen. Ze overleefde die hel. Ze kwam terecht in Château d'Oex in Zwitserland,*

waar gedeporteerden na de oorlog weer een beetje tot het leven terugkeerden. Ze trouwde met een man uit Genève, André Rouget, en krijgt twee kinderen.

"Haar vrienden in Angers begrepen de aanpak niet"

Toen kwamen de jaren 60. Raken de kampen op de achtergrond? Je ontsnapt nooit meer aan de herinnering. En op een dag in 1962 komt er nieuws. De militair die de Gestapo hielp, die haar naar die hel had gestuurd, wordt ook gearresteerd. Een Fransman met de naam Jacques Vasseur. Niet een van die wezens die uit lafheid of opportunisme met de bezetter collaboreerden. Een echte sadist, en hij verdween over de Rijn met de nazi's. Hij werd in 1945 bij verstek ter dood veroordeeld en werd verantwoordelijk gehouden voor de dood van 230 mensen. En Vasseur martelde zichzelf, doorkruiste het platteland van Anjou, deed alsof hij een maquisard was, voordat hij de dappere boeren neerschoot die hem onderdak zouden willen bieden...

"Aan al die jonge mensen met tranen in hun ogen"

Zijn proces in 1965 eindigt zoals dat van 1945: met een doodvonnis. Noëlla Rouget neemt de pen ter hand. "Omdat ik geloof in God die de enige meester is over leven en dood, omdat ik geloof in mijn land, omdat ik geloof in u Generaal, die ik 20 jaar geleden met enthousiasme volgde in de gelederen van het verzet, en misschien ook in naam van de grote genegenheid die mij bindt aan uw nicht, vraag ik u om vergiffenis voor Jacques Vasseur", schreef ze aan Generaal de Gaulle.

Hij willigde haar verzoek in en zette de straf om in levenslange gevangenisstraf, ondanks de sfeer van wraak die tegen de folteraar overheerste. "Haar vrienden in Angers begrepen deze aanpak helemaal niet, maar Noëlla wilde de verschrikkingen van de oorlog niet weer oproepen", legt de historica Brigitte Exchaquet-Monnier uit, die op 7 mei 2020 samen met haar man Eric haar biografie bij Tallandier zal publiceren.

Ze correspondeerde zelfs met Vasseur, die haar in 1943 van haar toekomstige man had afgenomen en die zijn misdaden nooit ontkende. Tegelijkertijd blijft "deze vrolijke vrouw die van lekker eten en goede wijn houdt" volgens Brigitte Exchaquet-Monnier, de afwijzing van haat tegen een ander overbrengen op jongeren. En om te beginnen door bijvoorbeeld in 2011 de oproep van Thorens-Glières te ondertekenen om te eisen dat de principes van de CNR (Nationale Raad van Verzet) worden toegepast, in verzet tegen het beleid van president Sarkozy.

"Hoe had ik me in april 1945, toen ik 32 kilo woog en aan tuberculose leed, kunnen voorstellen dat ik 75 jaar later nog zou leven en 100 jaar oud zou worden?", vroeg Noëlla Rouget zich af. "Ik ben het aan mijn familie verschuldigd. Aan mijn vrienden van de Nationale Vereniging van Voormalige Gedeporteerden en Geïnterneerden van het Verzet, met wie de onverbreekelijke banden die op de stromatten in het kamp zijn gesmeed, tot na de dood blijven bestaan, aan al die jonge mensen die met tranen in hun ogen met mij kwamen praten aan het einde van de getuigenissen." En dat zei ze natuurlijk niet, maar ook aan haar overweldigende mensenliefde...

Een ontroerende getuigenis van deze vrouw met diepe overtuigingen, die deze wist uit te drukken en te laten gelden. Je kunt jezelf in haar situatie verplaatsen. Ze werd op 23-jarige leeftijd gearresteerd, ze stond op het punt om te gaan trouwen en werd gedeporteerd naar Ravensbrück, waar ze het lot van honderden gevangenen deelde. Opmerkelijk genoeg vonden zij en anderen de energie en morele kracht om 's avonds samen te komen, zonder medeweten van de vijand, om te praten over cultuur en geloof en om gebedswaken te organiseren. Het is begrijpelijk dat ze echte vriendschappen kon sluiten met haar metgezellen in die ellende.

De tijd die ze in gevangenschap heeft doorgebracht, is

De tijd verstrijkt. Het is nu het regenseizoen. De wadi is plotseling opgezwollen en brengt modderig water en slib dat wordt meegesleurd, op het land. Niets houdt echter onze onverschrokken Ahmed tegen, die met zijn kameraden wegglippt om weer eens te gaan zwemmen. Maar deze keer kwam het modderige water in zijn oren. Toen hij thuiskwam, kreeg hij al snel pijn. In één oor ontstond infectie. Er ontstonden complicaties, dus moest hij naar het ziekenhuis worden gebracht, waar hij werd behandeld. Maar daarna kan hij niet meer goed horen. Als gevolg daarvan blijft hij een paar jaar thuis zonder naar school te gaan. Hij hoedt de kuddes in de weilanden.

Ahmed vindt het heerlijk om zo in de natuur te zijn en is nergens bang voor, behalve voor het verlies van een van zijn koeien. Soms, als een van hen zoekgeraakt is, durft hij niet naar huis en verstopt hij zich in een boom. Zijn vader komt dan, zoekt hem en

roept hem. Op een dag laat Ahmed zijn koeien in de wei grazen, gaat naar zijn kameraden en speelt met hen tot de avond. Plotseling denkt hij dat het tijd is om naar huis te gaan en haast hij zich terug naar zijn kudde. Hij kan geen enkele koe meer vinden. Zijn wanhoop is groot! Waar zijn ze? Wat zal zijn vader zeggen? Ahmed zoekt tevergeefs naar hen. De koeien, die ook van hun vrijheid genoten, zijn gaan grazen in het land met bomen en groenten van de burens. De buurman was woedend en verzamelde ze en bracht ze naar het asiel. Maar toen hij onderweg Ahmeds vader ontmoette, legde hij de zaak aan hem uit, en deze bood de buurman aan de schade, die door Ahmeds onbezonnenheid veroorzaakt was, te vergoeden. De buurman bracht de koeien vervolgens terug naar de vader van Ahmed, die beloofde zijn zoon serieus de les te lezen. Maar de buurman is vast van plan Ahmed ook zelf te straffen.

En dus als Ahmed een paar dagen later met

zijn vee terug naar de wei gaat, ziet hij de buurman naar hem toe komen, een knuppel in zijn hand, schreeuwend en gebarend van woede, klaar om hem te slaan.

Ahmed is niet bang; maar deze keer begint hij echter zijn zelfvertrouwen te verliezen... Maar wat gebeurt er ineens?... Het lijkt erop dat de dappere koeien, bij het zien van deze woedende man, de situatie begrijpen en samen vormen te een ware barrière van bescherming rondom Ahmed, waar de man niet langs kan. Verbaasd en ontwapend door deze onverwachte demonstratie roept hij naar Ahmed: "Je hebt geluk, je koeien houden meer van jou dan jij van hen. Jij liet ze in de steek, en zij beschermen en verdedigen jou."

Na een paar jaar van dit vredige leven, is het de bedoeling dat Ahmed naar school gaat. Voor alles kiezen de ouders voor de religieuze school in het dorp. Ahmed zal naar deze school gaan en leren hoe hij de god van de moslims moet dienen. Op een mooie

ochtend wordt hij naar deze school gebracht. Ahmed, gevoelig en oplettend, opent eens goed zijn ogen en kijkt om zich heen. Hij ziet de manier waarop de jonge leerlingen worden behandeld. Hij vindt het helemaal niet leuk. Van de vrijheid van de velden naar deze religieuze discipline te gaan, zonder overgang, is meer dan hij kan verdragen. Zijn hele wezen komt in opstand tegen iets, hij weet niet wat, dat hij niet kan definiëren, maar dat hem vreselijk beklemt. Hij vraagt of hij even naar het plein mag. Daar, gebruikmakend van het feit dat niemand hem ziet, vlucht hij snel, zo hard hij kan, naar het huis van zijn ouders. Als ze de houding van hun kind zien, dringen zijn ouders, die van hem houden, niet aan. Ze gaan proberen hem naar een Franse school te doen. Daar zal hij Frans leren. Ahmed past zich beter aan. Hij houdt van zijn vriendjes, voelt zich heel vrij, mag er knikkeren; kortom het is draaglijk en hij gaat er een paar jaar heen.

niet gespecificeerd. We vernemen alleen dat ze slechts 32 kg woog en aan tuberculose leed. Ze ontsnapte aan de dood en vond vrijheid in Château d'Œx, Zwitserland. Ze trouwde en kreeg twee kinderen. Een paar jaar later hoort ze dat de man achter haar arrestatie zelf was gevonden, gearresteerd en berecht. Het doodvonnis werd uitgesproken en hier kwam Noëlla Rouget tussenbeide. Tegen alle verwachtingen in besloot ze Generaal de Gaulle te schrijven en hem te vragen de veroordeelde gratie te verlenen. Laat hem gaan! De Generaal zette de doodstraf om in levenslange gevangenisstraf.

Edelmoedigheid moest in het diepst van haar hart gegrift staan. Want het zou gemakkelijk zijn geweest om het recht zijn gang te laten gaan en te denken dat de veroordeelde de doodstraf verdiende. Noëlla Rouget daarentegen wilde bij de president van de republiek bemiddelen en om gratie vragen voor de man die zo'n twintig jaar eerder de oorzaak van haar ellende was geweest. Zo vergaf ze niet alleen haar beul, maar vergold ze ook kwaad met goed, een bewonderenswaardig gebaar, dat bewees dat het onrecht dat haar was aangedaan, haar geloof niet had geschaad.

Deze anekdote spreekt ons erg aan. En leidt ertoe dat we onszelf gaan afvragen: Wat zouden wij in zulke omstandigheden hebben gedaan? Wij die de kennis van het Evangelie van Christus hebben ontvangen en belijden. Ongetwijfeld zal Noëlla Rouget, als haar tijd gekomen is, het loon van haar genereuze gebaar ontvangen.

De dans rond het vurig metaal

De krant *Ouest-France* van 16 juli 2022 publiceerde van de hand van de hoofdredacteur, François-Xavier Lefranc, een zeer onthullend artikel, dat de gewetenloze procedures van de financiële reuzen blootlegt. We geven het hier volledig weer:

Geconfronteerd met miljarden die god noch gebod kennen

Twitter hier, Uber daar, soms kruisen de woorden van het nieuws elkaar en passen zo goed bij elkaar, dat we zouden kunnen vergeten dat ze een universum van koude monsters beschrijven. In een paar uur tijd is er dan heel veel gezegd over de twee Amerikaanse bedrijven Twitter en Uber.

Twitter, waarvan het logo een blauw vogeltje is met een vredig uiterlijk, is een platform voor het uitwisselen van berichtjes, waar men heel vrij kan converseeren, maar ook zonder terughoudendheid kan worden beledigd of bedreigd.

Hoewel Twitter een matigingsbeleid heeft, dat het mogelijk maakt dat een aantal berichten wordt verwijderd, is het helemaal niet opgewassen tegen die uitdaging en is het niet in staat om de schade en de vele mensenrechtenschendingen veroorzaakt door haatberichten, nepnieuws, bedreigingen en gewelddadige uitlatingen te voorkomen. De reden ligt voor de hand: de ophef en de woede van de gebruikers op de zogenaamde "sociale" netwerken, genereren enorme advertentie-inkomsten.

Het nieuws van de week is, dat de rijkste man ter wereld, Elon Musk, een ondernemer met een scherp zakeninstinct, weigert Twitter te kopen dat hij begeerde en waarvoor hij trouwens ook een bod heeft gedaan van 44 miljard dollar.

Om volledig te begrijpen waar we het over hebben, moeten we in gedachten houden dat het persoonlijke fortuin van Elon Musk wordt geschat op ten minste 225 miljard dollar. Dit bedrag vertegenwoordigt zeventig keer het bruto binnenlands product van Burundi, het armste land ter wereld.

Er moet ook worden opgemerkt dat Elon Musk, stoutmoedig leider van Tesla en SpaceX, heeft geprofiteerd van miljarden dollars aan publiek geld en belastingkredieten. Twitter voelt zich benadeeld door deze terugtrek-

king terwijl de verkoop aan de gang was. Elon Musk beweert ondertussen dat 20% van de Twitter-accounts nepaccounts zijn (wat Twitter betwist). [Noot van de redactie: Elon Musk kocht toch Twitter in oktober 2022 voor \$43 miljard]

Bedankt Europa

Wat Uber betreft, een ander Amerikaans bedrijf dat centraal staat in het nieuws, komt de informatie met onthullingen van het International Consortium van onderzoeksjournalisten met tweeënveertig mediapartners (waaronder "Le Monde").

Dit onderzoek onthult de extreem agressieve methoden van Uber om Staten te doen zwichten en zich te verzetten tegen elke wettelijke regelgeving. Uber gebruikt toepassingen van GPS en appjes om snel contact met de eigen chauffeurs onder omstreden sociale omstandigheden mogelijk te maken. Uber heeft kolossale financiële middelen gebruikt om zijn lobbycampagnes te voeren. Zoals Google in zijn tijd stromen geld heeft gestort om, tevergeefs, te proberen de goedkeuring in 2019 van de Europese richtlijn inzake verwante rechten te voorkomen.

Wat deze gebeurtenissen ons vertellen, is dat de democratieën er een vastbesloten strijd tegen moeten leveren, als ze geconfronteerd worden met de monsterlijke financiële macht van grote particuliere bedrijven die de bedoeling hebben de wet te verdraaien en politieke machten te ontregelen en frontaal te bestrijden.

Dit is wat de Europese Unie doet in het licht van de excessen van de grote digitale platforms met de invoering van een krachtige regelgeving bij wet. De "Digital Service Act" en de "Digital Market Act", die in 2024 in werking treden, hebben tot doel platforms verantwoordelijk te maken voor de inhoud die zij verspreiden en misbruik van machtsposities tegen te gaan.

Europa wil een belangrijk principe opleggen: wat offline illegaal is, moet ook online illegaal zijn. Bedankt Europa!

Ten overstaan van die miljarden verworven zonder God of gebod stellen we de vraag: bestaan er miljarden die met geloof en gebod verworven zijn? Het antwoord is nee! En één constatering dringt zich op: de mensen hebben de Eeuwige verlaten, ze hebben zich van Hem afgekeerd. Ze kunnen echter niet zonder God leven, voor zo ver ze afhankelijk zijn van een bron van leven; ze bezitten geen leven in zichzelf; en die bron van leven is God die het uitdeelt aan alle hemelse en aardse schepselen die zich onder zijn invloed stellen.

Omdat de mensen van de Eeuwige zijn gescheiden, dwalen ze op goed geluk. De mensheid is als een kudde zonder herder, en gaat dan weer hierheen en dan weer daarheen. Ze zijn weerloos tegen de invloeden die hen proberen te onderwerpen, in het bijzonder tegen die van Gods tegenstander, de Satan, die van de mensheid zijn Koninkrijk wil maken. Een van de wapens van de tegenstander is juist geld, de Mammon, de god van oorlog en despotisme. Zoals we zien in het artikel dat we hier weergeven, heeft geld een enorme macht over mensen. Waardoor? Simpelweg omdat men het deze macht heeft gegeven en omdat men niets anders kent.

François-Xavier Lefranc toont ons de macht van deze financiële reuzen. Macht die voortkomt uit hun kolossale fortuin. Hij noemt het voorbeeld van Elon Musk met zijn 225 miljard dollar, zeventig keer het bnp van Burundi, we kunnen nauwelijks een idee hebben van wat zo'n fortuin vertegenwoordigt en bovendien vertelt hij ons, dat hij heeft geprofiteerd van miljarden dollars aan overheidsgeld en belastingkredieten, misschien voor projecten om nieuwe bedrijven te starten. Er kan worden gezegd dat geld geld aantrekt, omdat we

denken dat het niet zo gemakkelijk is om zulke grote fondsen voor de armen te werven; hun te hulp komen loont niet voor beleggers!

We zien ook dat regeringen moeite hebben om wetten te maken en een wettelijk kader op te leggen om burgers te beschermen tegen de fantasieën van financiële magnaten. Dit illustreert de kracht van die magnaten.

De Schrift zegt ons: "Laat het goud in de aarde, het erts van Ophir tussen de kiezelstenen van de stroom, dan zal de Eeuwige uw goud zijn, uw zilver, uw rijkdom." Job 22: 24. Hiervoor moet men geloof hebben. Het zijn geloof en liefde die het geld vervangen. Onze beminde Heiland, Jezus Christus, de edelste van de mensen, had nooit geld nodig. Hij stelde zijn vertrouwen op zijn God en wandelde met geloof. Hij gaf ons een voorbeeld om na te volgen en raadde ons aan om in zijn voetsporen te treden.

Dan krijgt men te horen: maar hoe wil je leven zonder geld, in een samenleving die geregeerd wordt door financiën? Het lijkt inderdaad onmogelijk. Het is echter heel goed mogelijk voor degenen die hun vertrouwen op God stellen. Toen de rijke jongeman de Heer Jezus kwam vragen: "Wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?", antwoordde onze geliefde Heiland: "Ga heen, verkoop alles wat je hebt, geef het aan de armen, en je zult een schat in de hemel hebben en volg mij."

Geld heeft geloof en liefde in onze samenleving vervangen. Het heeft zich de plaats toegeëigend die deze innamen. Men kan niet gemakkelijk vertrouwd raken met de gedachte om zonder geld te leven. Om dat te bezitten en zichzelf te verrijken, zijn sommigen tot alles bereid. Men zal niet aarzelen om zijn buurman te plukken om zijn eigen fortuin te vergroten, zoals het geval is bij de financiële reuzen waarover we het in dit artikel hadden. Geld en winst zorgen ervoor dat de mens alle waardigheid verliest, alle notie van juistheid en rechtvaardigheid. Ze degraderen de gevoelens van het hart en maken machtsbeluste egoïsten van ons, altijd verlangend naar meer, en altijd ontevreden. Want zoals Luther zei: "Het is onmogelijk dat de begeerte verzadigd wordt door de dingen die zij verlangt, zodra zij verworven zijn. Zoals de liefde voor geld net zo groeit als geld groeit, groeit ook de waterzuchtige ziel: hoe meer men drinkt, hoe dorstiger men wordt." Zo zegt ook Prediker: "Het oog wordt niet verzadigd door het zien, noch het oor door het horen." Prediker 1: 8. Zo is het ook met alle begeerte. Zoals Christus zegt: "Wie van dit water drinkt, blijft nog dorst hebben." Johannes 4: 13.

De mens is een wolf voor de mens geworden. Wie slim en sluw is, heeft een plek voor zichzelf kunnen maken in de samenleving. Door hard werken en zake-lijk inzicht, maar ook vaak op oneerlijke wijze, hebben we kolossale fortuinen verworven. We gaan zelfs zo ver dat we onze ziel voor geld verkopen, omdat geld alle deuren opent in deze wereld van duisternis, maar het sluit de deur naar het Koninkrijk van God. Wat is er niet gedaan voor geld? Men verklaart de oorlog aan zijn naaste. Talloze slachtoffers worden gemaakt om winst te maken. Deze afschuwelijke mentaliteit wordt aan het licht gebracht door het evangelie van genade, gebracht door onze geliefde Heiland, dat de duisternis van deze huidige boze wereld bestrijdt. Momenteel lijkt de waarheid van het evangelie onschadelijk en weerloos in het licht van de kolossale macht van financiën. Maar de dag komt dat de waarheid de schuilplaats van leugens, dwalingen en despotisme zal overspoelen. Het zal de mensheid bevrijden van regeringen, gigantische trusts en de grote financiers die haar tot slaaf hebben gemaakt. Onze beminde Heiland

Als jonge man droomt Ahmed ervan om te reizen. Hij wil graag naar Frankrijk gaan. Een van zijn ooms woont daar. Op een dag besluit hij naar hem toe te gaan en verlaat hij zijn familie, zijn land, zijn vrienden. Zijn ouders zijn verdrietig om hem te zien vertrekken, maar ze laten hem gaan.

Aangekomen in Frankrijk voelt Ahmed al snel heimwee naar zijn land, maar hij past zich moedig aan de nieuwe omstandigheden aan. Hij is handig en slim en leert werken in verschillende branches.

Op een dag, na een jaar, krijgt hij bezoek van zijn vader, die hem komt vertellen dat zijn lieve moeder erg ziek is en hem absoluut wil zien. Ahmed stemt toe en keert terug naar zijn vaderland. Maar wanneer hij daar aankomt, merkt hij dat er een smoes is gebruikt om hem terug te krijgen. Zijn lieve moeder verkeert in goede gezondheid; maar ze had een intens verlangen om haar zoon te omhelzen. Ahmed blijft enige tijd bij zijn familie, begrijpt hun

gevoelens, en keert daarna onweerstaanbaar aangetrokken, terug naar Frankrijk.

Hij maakt nauwer contact met de beschaafde samenleving. Hij wordt soms erg teleurgesteld en lijdt enorm onder het onrecht dat hij bij elke stap ziet. Zijn hart bloedt daardoor. Op een dag zegt een van zijn bazen tegen hem: "Ik ga donderdag jagen, zou jij graag mee willen?" Ahmed, die denkt dat hij hem wil uitnodigen, antwoordt: "Ik zou zeker graag de heerlijke lucht inademen, om me een beetje te ontspannen." Dan antwoordt de baas met een spottend, sarcastisch lachje: "Ja, maar je bent geen baas, dat gaat je niet gebeuren." Waarop Ahmed niet uit het veld geslagen, antwoordt: "Maar ook ik kan op een dag een baas worden en mijn huis dicht doen, wanneer ik maar wil."

Ahmed voelt de afwijkingen van de huidige samenleving en probeert te zien of er een remedie is voor deze situatie. Hij denkt er dan over om communist te worden; de

ideeën van gelijkheid en samen delen spreken hem erg aan. Daartoe wendt hij zich tot het hoofdkwartier van de partij in de stad waar hij woont en laat zich registreren. Er wordt voor hem een lidmaatschapskaart ingevuld. Op het moment dat die aan hem wordt gegeven, wordt hem de vraag gesteld: "Bent u gelovig?" Ahmed antwoordt kalm, bewust van zijn overtuiging, "Ja, zeker." Daarop maakt men wat bezwaren. Maar Ahmed handhaaft standvastig zijn positie als gelovige. Hij krijgt te horen dat hij dan geen lid kan worden van de Communistische Partij en dat hij bovendien ook gezien zijn Noord-Afrikaanse afkomst niet kan worden toegelaten.

Teleurgesteld, maar voorgelicht met deze argumenten, trekt de jongeman zich terug, met een steeds groter verlangen om eindelijk iets rechtvaardigs en waars te vinden in deze wereld. Lange tijd heeft hij al het gevoel gehad dat zijn religie hem niet het

evenwicht heeft gebracht dat hij zoekt. Als gevolg van de politieke gebeurtenissen die in zijn land plaatsvonden, zag hij fanatieke, religieuze moslims deelnemen aan daden van grote wreedheid. Daarom geeft hij het zoeken naar het goede in zijn religie op, terwijl hij wel gehecht blijft aan bepaalde rituelen die hij sinds zijn jeugd heeft beoefend.

Kort daarna wordt Ahmed ziek; hij moet in het ziekenhuis worden behandeld. In de kamer waar hij wordt opgenomen, heeft hij als buurman een beminnelijke en welwillende man die een ongeluk heeft gehad. Deze man, Ahmed leert hem al snel kennen. Hierdoor voelt hij zich minder alleen. Pierre, zo heet zijn kamergenoot, krijgt vaak bezoek van zijn nichtje Jeannette, die hem genegenheid, troost en een paar lekkernijen brengt. Ahmed bekijkt en waardeert haar toewijding, haar vriendelijk, goed gehumeurd karakter. De dag komt dat de twee patiënten uit het ziekenhuis worden ontslagen. Ahmed blijft

was de eerste die het pad van naastenliefde volgde. Hij gaf Zijn leven voor alle menselijke zondaars en scheidde zich af van de goddelijke genade. Een klasse van mensen is in zijn voetsporen van het opofferen van zichzelf voor de naaste getreden. Nu staat een nieuw tijdperk op het punt aan te breken: het Koninkrijk van God. Daar is de eerste vijand die opzij wordt gezet juist het geld. Er zullen geen armen meer zijn, geen rijke mensen meer die kolossale fortuinen hebben vergaard ten koste van het volk. Iedereen zal naar zijn buurman kijken als naar een broer en niet als naar een rivaal om van te profiteren. Het wisselgeld in dit Koninkrijk is naastenliefde.

Iedereen wordt uitgenodigd om mee te werken aan de introductie van deze nieuwe stand van zaken waarbij alle mensen gelukkig zullen zijn en voor altijd kunnen leven.

Acht poten en twee ogen

Het is onder deze titel dat in het tijdschrift *Detective* het volgende ontroerende verhaal verscheen:

Bill, een kleine jackrussel terriër, is een heel speciale blindengeleidehond. Het is een blindengeleidehond voor... een hond!

Wie is die smerige sadist, die de hond Ben de ogen uitstak en hem vervolgens voor de lol op straat gooide? We zullen het waarschijnlijk nooit weten en hoe dan ook, deze afschuwelijke persoon verdient alleen maar minachting en vergetelheid... Het belangrijkste voor ons verhaal is dat Ben het heeft overleefd, ondanks deze gruwelijke behandeling. En dat hem toen een ongelooflijke toekomst wachtte, een sprookje waardig.

De tandem wordt al snel ontdekt

Stel je de regenachtige straten van Aveley voor, een klein stadje in Essex, Noord-Engeland. En stel je nu Ben voor, een klein 4-jarig hondje met een krullende vacht, wit met bruin en zwart gevlekt – een jackrussel terriër – die langs de trottoirs dwaalt, blind, gewond, verlaten, doodsbang... Hoe lang heeft hij het zo overleefd, in duisternis gedompeld, verdrongen door gehaaste voorbijgangers, overgeleverd aan de auto's die hij niet ziet aankomen? We weten het niet. In ieder geval is het zo, dat Ben op een dag, ergens waar hij toevallig

terecht komt in een of ander braakliggend terrein, neus aan neus is komen te staan met een andere hond. Deze ontmoeting zal zijn leven veranderen.

De nieuwkomer is vanaf het begin erg vriendelijk. Net als Ben is hij een jackrussel terriër. Net als Ben is hij een zwerver geworden, waarschijnlijk verlaten door zijn meesters toen ze hem niet meer zo leuk vonden. Maar in tegenstelling tot Ben heeft hij grote ronde helemaal zwarte, heldere en goed geopende ogen. Het kost hem slechts een paar momenten om Ben's verdriet te peilen en te besluiten hem te helpen. Vanaf nu zullen de twee honden, de een als gids voor de ander, voor altijd samen zijn. Twee onafscheidelijke vrienden, die samen over de landweggetjes lopen, van stad naar stad trekkend, hier en daar hun schamele kostje bij elkaar scharrelend. Elke nacht vinden ze ergens een tijdelijk onderkomen om te slapen. Ze zetten geen stap meer zonder elkaar, de „ziende“ – die we Bill zullen noemen – houdt voortdurend in de gaten wat de blinde doet om een ongeluk te voorkomen.

Hij schijnt zijn handicap niet te hebben

Maar terwijl Ben, bij het stilletjes door de straten sluipen, tot nu toe onopgemerkt is gebleven, trekt de tandem die hij nu met Bill vormt uiteindelijk de aandacht. En zo worden onze twee vagebonden opgevangen voor het dierenasiel, en ze belanden bij Gemini's toevluchtsoord in Ockendon, Essex. Daar wordt Ben onderzocht door een dierenarts. Zijn verwondingen zijn zo ernstig dat er geen andere keuze is dan zijn ogen te verwijderen. Toch lijkt de hond, tot verbazing van de medewerkers van het asiël, niet ongelukkig te zijn.

„Je zou denken dat Ben verdrietig en neerslachtig is door zijn blessures“, zegt een van de trainers, Eunice Barbier, „maar dat is niet het geval. Zolang Bill aan zijn zijde is, is Ben duidelijk gelukkig. En het omgekeerde is net zo waar: als onze blinde Ben vertrekt om naar de dierenarts te gaan, weigert Bill te eten! Hij is pas weer tevreden, als Ben terug is en hem overal volgt.“

Het verhaal is mooi en ontroerend, zelfs zozeer, dat er uiteindelijk over geschreven wordt in de Engelse pers, waar veel meer ruimte gegeven wordt aan dieren dan bij ons. En al snel wordt het asiël belaagd met duizenden telefoontjes en berichten: iedereen wil de twee zwerfhondjes wel adopteren!

Lady Becher, 75 jaar oud, en een groot – extreem rijke – hondenvriendin is niet de laatste die reageert.

„Ik heb thuis al een jackrussel terriër“, zegt ze vandaag. „Ze heet Rosie en ik vond haar een beetje eenzaam... Dus toen ik deze twee in de krant zag, dacht ik: die zijn voor mij!“

Een nieuwe versie van The Lady and the Tramp (een kindermusical)

Het was echter pas na een lang onderhoud met Lady Becher dat Michael Feiler, de directeur van het asiël, ermee instemde om de twee vrienden aan haar toe te vertrouwen.

„Dat ik Lady Becher koos,“ legt hij uit, „is, omdat ze, naast de garantie van ernst en genegenheid die ze toonde, een perfecte kennis heeft van jackrussel terriërs.“

En zo kwam het dat de twee zwerwers op 22 februari, na hun korte verblijf in het toevluchtsoord, in Brighton terecht kwamen, in de weelderige vier verdiepingen tellende residentie van een echtpaar uit de Britse aristocratie.

Na het welkom door Rosie, de hond van het huis, kregen ze van haar een rondleiding door haar eigen dom, voordat ze gingen genieten van een uitstekende kippenmaaltijd. Daarna was één mand voor twee genoeg voor hen om een welverdiende rust te nemen.

...Voor Ben en Bill is het enige dat er echt toe doet, nu en nooit gescheiden te worden. Ze deelden samen de ergste beproevingen, ze wonen nu samen in een van de meest luxueuze huizen. Laten we ze gewoon toewensen, dat dat heel, heel lang mag duren.

Naast alle verhalen over geweld en haat die vandaag de dag op de voorpagina van alle kranten staan, is het een geruststelling van het hart en een vreugde om te lezen over de liefdadige houding van een hond die de ellende van zijn metgezel in het ongeluk begreep en die zo goed voor hem zorgde! Veel mensen zouden een voorbeeld kunnen nemen aan dit kleine nieuwsbericht, omdat ze vaak onverschillig staan tegenover de gebrekkigheid van hun buurman. Er is wel gezegd, dat we soms iemand nodig hebben die kleiner is dan wijzelf om in onze ziel gevoelens te ontdekken die een mens onwaardig zijn.

We zijn ook getroffen om het einde van dit ontroerende verhaal te zien, dat aan deze twee zwerwers, een dak en een tafel die voor hen de zorgen voor hun dagelijkse levensonderhoud wegnemen!

omgaan met Pierre en heeft een indruk van hem die hem een goed gevoel geeft. Zo ontmoet hij ook vaak Jeannette, die haar oom blijft helpen. Dat gaat zo een paar jaar door.

Dan sterft Pierre, tot grote spijt van Ahmed. Enige tijd later denkt hij erover om met Jeannette te trouwen, omdat hij haar kwaliteiten al lang waardeert. Jeannette van haar kant is ook in staat geweest om Ahmed te leren kennen en te waarderen. Dus, zonder rekening te houden met hun verschillende afkomst, stichten ze een vriendelijk gezin. Uit hun verbintenis wordt een kind geboren, een baby vol leven en kracht die hen gelukkig maakt. Ahmed heeft een schoenmakerij opgezet, omdat hij zeer handig is in dat vak, en alles gaat goed in het gezinnetje.

Op een dag, terwijl hij in zijn werkplaats aan het werk is, ziet Ahmed iemand binnenkomen die, nadat hij hem vriendelijk heeft begroet, met hem spreekt over een ideaal van broederschap en het ware christendom. Ahmed luistert heel aandachtig en sluit zich aan bij de woorden van de evangelist. „Inderdaad“, zegt hij, „wat nodig is, is een goed geweten“, want hij beseft, dat het werk van God een kwestie van gevoelens is, niet van religie.

Ahmed krijgt daarom van de evangelist een boek *Het Eeuwige Leven* en verschillende pamfletten en publicaties, die hij ter plekke begint te lezen en zijn werk laat liggen. Hij is zeer geïnteresseerd. Alles wordt voor hem duidelijk. Hij begrijpt waar het kwaad vandaan komt, hoe het bestreden kan worden. Hij begrijpt beter het verval van de mens, en bovenal ontstaat er een groot licht in zijn hart over Christus. Hij kent hem al een beetje uit de Koran, als een wijs man. Hij kent hem ook een beetje door wat hij van de christelijke religies heeft gehoord. Maar nu is zijn hart intens bewogen als hij erkent dat hij een losprijs is, als een tweede Adam die zichzelf in de plaats stelt van de eerste om de volle vervloeking op zich te nemen die uit de praktijk van de zonde is voortgekomen. Vreugde en vrede dringen dan ook diep in zijn hart door. Alles wordt hem duidelijk als hij voelt dat iemand zichzelf heeft aangeboden om door zijn offer te boeten voor alle fouten van de mensheid.

Dan krijgt Ahmed de gelegenheid om de

evangelist weer te zien, om vergaderingen bij te wonen, en hij aarzelt niet om, als het nodig is, zijn winkel te sluiten. Hij is zo vriendelijk zijn huis ter beschikking te stellen voor evangelisten tijdens hun bezoeken aan de regio. Bovenal begint hij een harde strijd aan te gaan tegen zijn karakter en alles wat hij ontdekt dat tegen de wet is in zijn hart. Zijn vreugde is groot om na enige tijd zijn huis te kunnen openen voor een vergadering van de familie van het geloof. Hij is de eerste die deze eer te beurt valt in het stadje waar hij woont. Er is dus blijdschap in zijn hart. Enkele mensen met een goed gezind hart reageren op de uitnodiging. Die avond, gegroepeerd rond de dierbare discipel die hen onderricht, voelen de aanwezigen diep in hun hart de troost en de goddelijke hoop die in beminlijke en weldadige golven tot hen doordringen.

Ahmed's hart voelt een diepe dankbaarheid voor de Almachtige die hem zo vriendelijk heeft bewaakt, geleid en beschermd. Het is dus met heel zijn hart dat hij luistert en meezingt met het prachtige lied dat op dat moment door de evangelisten wordt gezongen:

*Wat vraagt God
Om zijn kind te zijn?
Dat is het vreugdevolle offer
Met een gehoorzaam hart
Vol dankbaarheid
Van goede wil
Om het geweten te vormen
Naar de waarheid.*

Korte kroniek van het Rijk der Gerechtigheid

Op 6 en 7 april laatstleden kon de geliefde familie van Duitsland weer een keer vergaderen in het Station van Sternberg om over de vermaningen van de trouwe Dienaar van God te mediteren.

De tekst van de Hemeldauw van de tweede dag was: „Wees voorzichtig als de slangen en oprecht als de duiven.“ Matth. 10: 16. Hier zijn enkele passages van het commentaar van de trouwe Dienaar over deze tekst:

„Wat de Heer heeft willen zeggen met deze woorden: „Wees omzichtig als de slangen en oprecht als de duiven“, is eenvoudig, dat

men als een altruïst moet leven. Hij gebruikte deze veelzeggende beelden van de slang en de duif, die elkaar wonderlijk aanvullen, om het ons te zeggen in dit kostbare onderricht.

Als wij omzichtig zijn op goddelijke wijze in al onze manieren van denken, zeggen en handelen, zullen we ons een hoop moeilijkheden besparen. De grootste omzichtigheid betreft het veranderen van ons egoïstische karakter in een altruïstisch karakter. Daarvoor moeten we ons alleen bezighouden met mooie dingen, die goddelijk zijn. Onvoorzichtigheid is het om naar de tegenstrever luisteren, die ons de mooie dingen verbergt en ons de slechte toont.

Om een echt geloof te hebben, moeten we het hart van een kind hebben, een eenvoud van ziel die vol vertrouwen is, die zich volledig op God verlaat. Het is door de eenvoud van het hart en de kinderlijke gehoorzaamheid dat wij automatisch vele moeilijkheden kunnen voorkomen, omdat we ons zo in een sfeer bewegen zeer voordelig voor de invloed van de geest van God. Terwijl, als men zijn eigen wijsheid naar voren wil brengen, zijn zogezegde intelligentie, drijft dat ons aan tot argwaan, twijfel, muggenzifterij en om altijd het kwade te zien liever dan het goede.

Daarvoor moeten we de elementaire omzichtigheid hebben om niet de naaste te wantrouwen, maar met zorg op elk ogenblik over ons eigen hart te waken. Onze geliefde Verlosser was in deze richting van een omzichtigheid die tegen alles bestand was. Hij putte voortdurend de nodige kracht voor zijn opdracht uit de gebeden die hij te allen tijde tot God richtte, en vooral ook tijdens het waken in de nacht.

Een verschrikkelijke onvoorzichtigheid is het ook om hoogmoedig te blijven. Tot elke prijs moeten we ons ontdoen van dat verschrikkelijke gif, dat ons een afschuwelijk kwaad berokkent en de naaste doet lijden.

Omzichtigheid is ook steeds voor het goede van de naaste te bestaan, op alle manieren. We moeten dan heel vaak onze broeder of onze zuster laten schitteren en zelf discreet in de schaduw blijven.

Goddelijke omzichtigheid is ruimdenkend, grootmoedig te zijn, vol liefdevolle en welwillende gevoelens. Strikt zijn voor zichzelf en ruimdenkend voor de naaste. Wanneer men

iemand teder bemint, ziet men gemakkelijk vele dingen door de vingers. Men vindt gemakkelijk een excuus voor hem. Men vindt niet veel op aan te merken, omdat de liefde groot genoeg is om de leemten te vullen. Men vindt goed wat de andere heeft gedaan, zelfs als het een beetje gebrekkig is, en men het zelf veel beter had gedaan. De liefde vult alles aan. Het is de kunst te beminnen en bemind te worden.

Goddelijke omzichtigheid is ook nooit te beschuldigen, en niet naar beschuldiging te luisteren tegen wie dan ook, maar op de Berg van Sion te blijven door zijn ogen en oren dicht te stoppen, door zijn handen achter de rug te houden om niets op te vangen tegen de naaste.

De Heer zegt ons: „Zoek eerst het Koninkrijk van God en zijn gerechtigheid en al de rest zal u bovendien gegeven worden.“ Dat is de omzichtigheid der omzichtigheden. Vanaf dat moment kan men onuitsprekelijke ervaringen opdoen, die ons geloof prachtig versterken.

Het komt erop aan voor de anderen te leven en niet voor zichzelf. Door aan de anderen te denken en door ons voor hen te interesseren, zullen we ons ontdoen van onze eigen lasten. Wij vergeten de onze om onze naaste te helpen zich te ontlasten van de zijne. Zo gaan onze eigen lasten automatisch van onze rug weg en ze vallen. Hoe minder wij aan onszelf denken, hoe meer de Heer aan ons denkt. Hij dient ons veel wijzer en nuttiger dan wij het zelf zouden kunnen doen. Dat is dus nog een wijze omzichtigheid.“

Wij danken onze broeders en zusters van Sternberg en omgeving die heel hun hart ingezet hebben om de geliefde familie te onthalen, en wij wensen dat deze goddelijke raadgevingen opgevolgd zullen worden met inspanningen tot heiliging, opdat het Koninkrijk van God zich voorgoed op aarde kan vestigen.

Voor België: 11, rue de la Bassette – 1330 Rixensart, Tel. 02/ 653 50 20.

Voor Nederland: Lotte Beesestraat, 71 – 2331 KG Leiden. Tel. 06-51 15 64 91.

Uitgever: De Engel van de Heer, Filantr. Ver. Verantw. Opsteller: Ph. Miquet, CH-1236 Cartigny Imprimerie Villière 74160 Beaumont, France.